

F.t.l. om husdyrsygdomme

Lov nr. 197 af 7. september 1948 om markeder m.v. for heste og kreaturer

Markedsloven omfatter kun markeder for heste og kreaturer. Loven varetager to hensyn: et erhvervsmæssigt og et veterinært. Det erhvervsmæssige hensyn består i at foretage en fordeling af markederne mellem de forskellige områder i landet, således at der findes passende muligheder i de forskellige områder for at kunne levere heste og kreaturer til et marked, og således at der til de enkelte markeder findes et passende opland. Dette hensyn tilgodeses ved, at markeder, herunder også engangsmarkeder, skal godkendes af Landbrugsministeriet. Inden godkendelse gives, skal de stedlige myndigheder og de nærmest interesserede landbrugsorganisationer høres. Endvidere høres den stedlige politimester. Ifølge loven er ministeren forpligtet til hvert år inden påbegyndelse af et kalenderår at udgive en fortegnelse over de markeder, som afholdes i det pågældende kalenderår. Markedsfortegnelsen offentliggøres i Københavns Universitets Almanak.

Det veterinære hensyn, som består i at sikre, at markeder afholdes på en sådan måde, at der består midst mulig risiko for smittespredning, sikres bl.a. ved dyrlægetilsyn og ved, at der stilles krav til markedspladsens indretning.

Lov nr. 42 af 20. februar 1960 om vaccination mod ordartede smitsomme pelsdyrsygdomme

Loven indeholder hjemmel til at påbyde vaccination af pelsdyrbesætninger mod bl.a. hvalpesyge og hjemmel til at forbyde omsætnig af pelsdyr til områder, hvor der skønnes at være fare for smitte. Herudover indeholder loven regler om, at indførsel af vaccine kun må finde sted med landbrugsministerens tilladelse.

Udgifterne ved vaccinationen afholdes af pelsdyrrejer. Hvis påbudt vaccination medfører dyrs død som umiddelbar følge, skal der ydes en erstatning af det offentlige i overensstemmelse med reglerne i 1920-loven.

Lov nr. 129 af 31. marts 1960 om vaccination mod mund- og klovesyge

Loven indeholder hjemmel til at påbyde vaccination mod mund- og klovesyge af klovbærende dyr. Efter loven skal vaccination foregå i overensstemmelse med de forskrifter, som Landbrugsministeriet fastsætter, og må kun ske med vaccine, der udleveres gennem Veterinærdirektoratet. Indførsel af vaccine mod mund- og klovesyge må ligeledes

kun finde sted med Landbrugsministeriets tilladelse. Loven administreres i samarbejde med et vaccineudvalg bestående af landbrugets organisationer og dyrlægeforeningen.

Af eksportmæssige hensyn har man gennem de seneste år ført en ikke-vaccinationspolitik. Loven har derfor ikke været anvendt i forbindelse med de seneste mund- og klovesygetilfælde.

Lov nr. 211 af 31. maj 1968 om kunstig sædovertøring på husdyr

Loven indeholder bemyndigelse for landbrugsministeren til at fastsætte krav til husdyr, hvis sæd kunstigt overføres til anden mands husdyr og til virksomheder (tyre- og ornestationer), der holder husdyr, der anvendes til kunstig sædovertøring.

Lov nr. 214 af 31. maj 1968 om bekæmpelse af enzootisk leukose hos kvæg

Loven bemyndiger landbrugsministeren til at fastsætte regler om, under hvilke omstændigheder kvæg skal anses for at være angrebet af enzootisk leukose, om kontrolundersøgelser og om foranstaltninger til hindring af smitte.

3. Lovforslaget i hovedtræk

Lovforslaget er i overvejende grad en ramme-lov. Med forslaget tilsigtes at skabe et bedre grundlag for en forebyggende indsats over for husdyrsygdomme, end den nuværende lovgivning giver mulighed for. 1920-loven sigter overvejende mod at bekæmpe sygdomsudbrud.

Loven skal endvidere danne grundlag for det omfattende sæt af administrative regler i form af bekendtgørelser, cirkulærer, instrukser m.v., som gennem årene er udarbejdet til udfyldning og suppleret af det gældende regelsæt.

Ud over at sigte mere mod forebyggende foranstaltninger er lovens anvendelsesområde udvidet i forhold til 1920-loven, der kun omfatter smitsomme sygdomme. Forslaget omfatter alle former for husdyrsygdomme, dvs. også sygdomme, der skyldes f.eks. produktions- og miljøbetingede faktorer.

Denne udvidelse af sygdomsbegrebet skal bl.a. ses i sammenhæng med forslagens fremhævelse af det forebyggende element. Miljø- og produktionsbetingede sygdomme indtager i dag en mere fremtrædende plads i sygdomsbilledet end tidligere. Løsningen af sådanne sygdomsproblemer foregår ikke ved akutte bekæmpelsesforanstaltninger, men ved mere langsigtede og forebyggende foranstaltninger i form af rådgivning og vejledning, jf. her-